



Bruxelles, den 29.5.2013
COM(2013) 369 final

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Nederlandenes nationale reformprogram 2013

og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2012-2017

{SWD(2013) 369 final}

Henstilling med henblik på

RÅDETS HENSTILLING

om Nederlandenes nationale reformprogram 2013

og med Rådets udtalelse om Nederlandenes stabilitetsprogram for 2012-2017

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 2, og artikel 148, stk. 4,

som henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker¹, særlig artikel 5, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen³,

som henviser til beslutninger fra Europa-Parlamentet⁴,

som henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd,

som henviser til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget,

som har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Den 26. marts 2010 godkendte Det Europæiske Råd Kommissionens forslag til en ny strategi for vækst og beskæftigelse, Europa 2020, baseret på en øget samordning af de økonomiske politikker, som fokuserer på de nøgleområder, hvor der skal gøres en særlig indsats for at øge EU's potentiale for bæredygtig vækst og konkurrenceevne.
- (2) Rådet vedtog den 13. juli 2010 på grundlag af Kommissionens forslag en henstilling om de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker (2010-2014) og den 21. oktober 2010 en afgørelse om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker⁵, som tilsammen udgør de "integrerede retningslinjer". Medlemsstaterne blev opfordret til at tage de integrerede retningslinjer i betragtning i deres nationale økonomiske politik og beskæftigelsespolitik.
- (3) Den 29. juni 2012 vedtog stats- og regeringscheferne en vækst- og beskæftigelsespagt, som udgør en sammenhængende ramme for indsatsen på nationalt plan og på EU-plan

¹ EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

³ COM(2013) 369 final.

⁴ P7_TA(2013)0052 og P7_TA(2013)0053.

⁵ Rådets afgørelse 2013/208/EU af 22. april 2013.

samt i euroområdet under anvendelse af alle tilgængelige løftestænger, instrumenter og politikker. De traf beslutning om tiltag, der skal iværksættes af medlemsstaterne, og forpligtede sig navnlig fuldt ud til at nå målene i Europa 2020-strategien og gennemføre de landespecifikke henstillinger.

- (4) Den 6. juli 2012 vedtog Rådet en henstilling om Nederlandenes nationale reformprogram for 2012 og afgav sin udtalelse om Nederlandenes opdaterede stabilitetsprogram for 2011-2015.
- (5) Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen den årlige vækstundersøgelse⁶, som markerede starten på det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker 2013. Den 28. november 2012 vedtog Kommissionen ligeledes på basis af forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer rapporten om varslingsmekanismen⁷, hvori Nederlandene blev udpeget som en af de medlemsstater, for hvilke der ville blive gennemført en dybdegående undersøgelse.
- (6) Den 14. marts 2013 tilsluttede det Europæiske Råd sig prioriteterne med henblik på sikring af finansiell stabilitet, finanspolitisk konsolidering og tiltag til fremme af vækst. Det understregede behovet for at fortsætte en differentieret og vækstfremmende finanspolitisk konsolidering, genetablere normale lånemuligheder i økonomien, fremme vækst og konkurrenceevne, håndtere arbejdsløsheden og de sociale konsekvenser af krisen og modernisere den offentlige forvaltning.
- (7) Den 10. april 2013 offentliggjorde Kommissionen resultaterne af sin dybdegående undersøgelse⁸ for Nederlandene, jf. artikel 5 i forordning (EU) nr. 1176/2011. Kommissionens analyse førte til den konklusion, at Nederlandene oplever makroøkonomiske ubalancer, der dog ikke er uforholdsmæssigt store.
- (8) Den 29. april 2013 forelagde Nederlandene sit stabilitetsprogram for 2013, der dækker perioden 2012-2017, og sit nationale reformprogram for 2013. For at tage hensyn til de indbyrdes sammenhænge mellem de to programmer er de blevet vurderet sammen.
- (9) Baseret på vurderingen af stabilitetsprogrammet for 2013 i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 er Rådet af den opfattelse, at Nederlandene har gennemført betydelige konsolideringsforanstaltninger i perioden 2011-2013, men at den finanspolitiske indsats sandsynligvis ikke er tilstrækkelig til at korrigere det uforholdsmæssigt store underskud i 2013, væsentligst på grund af den økonomiske udvikling, der har været værre end forventet. Det makroøkonomiske scenarie, der danner grundlag for de budgetmæssige fremskrivninger i programmet er stort set realistisk. Ifølge stabilitetsprogrammet forventes der for 2013 og 2014 en realvækst på henholdsvis -0,4 % og 1,1 %, hvilket er ret tæt på Kommissionens tjenestegrenes prognose fra foråret 2013 på 0,8 % og 0,9 %. Programmets erklærede mål er at nedbringe det samlede overskud til under 3 % af BNP fra 2014 på holdbar vis. Programmet indeholder ikke en udtrykkelig reference til den mellemfristede målsætning, hvilket antyder, at den mellemfristede målsætning på -0,5 % fra sidste års stabilitetsprogram bekræftes. Den mellemfristede målsætning er i overensstemmelse med kravene i stabilitets- og vækstpagten. Programmet foreskriver et fald i den strukturelle saldo på 0,5 % af BNP i strukturelle termer i overensstemmelse med det årlige strukturelle mindstekrav, i 2016 forventes den strukturelle saldo at blive

⁶ COM(2012) 750 final.

⁷ COM(2012) 751 final.

⁸ SWD(2013) xx final.

forværret med 0,4 % af BNP og blive forbedret med 0,1 % af BNP i 2017, således at der er tale om en utilstrækkelig tilpasning. Baseret på Kommissionens tjenestegrenes forårsprognose er den gennemsnitlige årlige finanspolitiske indsats på omkring 0,7 % af BNP i perioden 2010-2013 i overensstemmelse med den strukturelle indsats på $\frac{3}{4}$ % af BNP, som Rådet henstillede til. Budgettilpasningen i 2011 og 2012 var overvejende rettet mod udgiftssiden, men var i 2013 i høj grad baseret på foranstaltninger på indtægtssiden. Det planlagte samlede underskud ifølge stabilitetsprogrammet er i overensstemmelse med en korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2014, et år efter den frist Rådet fastsatte i proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ved udgangen af 2009. Rådet mener ikke, at den finanspolitiske indsats, som myndighederne planlægger, er forenelig med en faktisk korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud i 2014. Eventuelle yderligere konsolideringsforanstaltninger, der er nævnt i stabilitetsprogrammet, er blevet trukket tilbage, og ville under alle omstændigheder være utilstrækkelige. Nederlandene skal fastsætte yderligere foranstaltninger for at bringe det offentlige underskud ned på under 3 % af BNP i 2014 på holdbar vis. Ifølge stabilitetsprogrammet for 2013 forventes det, at gælden i forhold til BNP vil stige yderligere i 2013 til 74 % af BNP efterfulgt af en mindre yderligere stigning til 75 % af BNP i 2014. Gældskvoten forventes således at forblive et godt stykke over referenceværdien på 60 %. Ifølge programmet forventes det, at gældskvoten falder til 71,4 % af BNP i 2015 og derefter vil falde en smule til 70,8 % i 2017. Dette fald i gældskvoten efter 2014 er imidlertid utilstrækkeligt understøttet af politiske foranstaltninger.

- (10) For at styrke Nederlandenes fremtidige vækstopportuniteter er det absolut nødvendigt, at den krævede konsolidering, der skal sikre en holdbar korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud og opfylde den mellemfristede målsætning på kort til mellemlang sigt, bevarer vækstoffremmende udgifter. Bestræbelser på at fremme innovation og forskning, herunder grundforskning, almen uddannelse og erhvervsuddannelse, vil navnlig være vigtige for at sikre en afbalanceret tilpasning. Det vil ikke kun bidrage til at støtte den økonomiske genopretning, men også kunne bidrage til at styrke innovation og menneskelig kapital, forbedre konkurrenceevnen og de mellem- og langsigtede vækstprognoser.
- (11) En nøgleudfordring er boligmarkedet, hvor der gennem flere årtier er opstået stivheder og forvriddende incitamenter, der har indflydelse på boligfinansieringen og opsparingsmønstrene i de forskellige sektorer. Husholdningernes tendens til at optage lån mod sikkerhedsstillelse i fast ejendom er i høj grad et resultat af årelange finanspolitiske incitamenter, navnlig fuld fradragsret for renteudgifter. Siden april 2012 er en række foranstaltninger blevet delvist gennemført. Nogle af disse vedrører tilpasning af den skattemæssige behandling af boligfinansiering. En gradvis begrænsning af rentefradragsretten og flere incitamenter til at tilbagebetale er sikret, men indfasningen af denne foranstaltning sker for langsomt til på afgørende vis at påvirke tilbagebetalingen. Lejeboligmarkedet bremses af lovgivningen og et meget stort segment af socialt boligbyggeri, der ligeledes skal takle lange ventelister. Den nylige indførelse af en vis huslejedifferentiering i det sociale boligbyggeri baseret på indkomst er et skridt i den rigtige retning, men virkningen er begrænset. Selv om de foreslåede foranstaltninger således er skridt i den rigtige retning, betyder det generelle reformtempo, at de underliggende problemer takles langsomt, og tempoet skal derfor sættes op, samtidig med at det fortsat bør sikres, at der er socialt boligbyggeri til rådighed for dårligt stillede borgere, som ikke kan opnå en bolig på markedsbetingelser, herunder i meget efterspurgte områder.

- (12) Pensionssystemets langsigtede holdbarhed er blevet styrket ved gradvist at hæve den lovbestemte pensionsalder fra 65 år i 2012 til 67 i 2023. Nederlandene har således fuldt ud gennemført den del af 2012-henstillingerne, der vedrørte en højere lovbestemt pensionsalder sammenkoblet med den forventede levetid både for pensionssystemets første og anden søjle. Det er fortsat en udfordring at sikre en passende fordeling af omkostninger og risici inden for og mellem generationerne. Endvidere bør der snarest foretages en gennemgang af forvaltningen af pensionsfonde i pensionssystemets anden søjle for at klare befolkningsaldringen. Gennemførelsen af reformplaner for langtidspleje kunne bidrage til at dæmpe de hurtigt voksende omkostninger i forbindelse med befolkningsaldringen og således støtte de offentlige financers holdbarhed. I den henseende skal kvaliteten af og adgangen til langtidspleje bevares på et passende niveau.
- (13) De arbejdsmarkedsreformer, som regeringen har foreslået, tager sigte på at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og mobiliteten. Reformen af loven om arbejdsmarkedsdeltagelse er ambitiøs og relevant og kan bidrage til at styrke arbejdsmarkedsdeltagelsen. Reformerne er imidlertid endnu ikke lovfæstede, og tidsfristen for gennemførelse er ret kort. Endvidere er det nødvendigt med yderligere foranstaltninger for at forbedre beskæftigelsesegnetheden for de personer, der befinder sig i periferien af arbejdsmarkedet, herunder kvinder, personer med migrantbaggrund, handicappede og ældre. Nederlandene har annonceret reformer af arbejdsløshedssystemet og landets relativt strenge lovgivning om sikkerhed i ansættelsen. Disse reformer kombineret med en mobilitetsskattegodtgørelse ("mobilitetsbonus") for arbejdsgivere, der ansætter personer over 50 år, som oppebærer sociale sikringsydelse, eller personer med funktionsnedsættelse, er fint målrettet det segment, der har en lav arbejdsmarkedsdeltagelse. Selv om disse foranstaltninger peger i den rigtige retning, kan de imidlertid først vurderes fuldt ud, når de er vedtaget. Endelig vil en hurtigere fjernelse af de resterende faktorer, der afholder sekundære forsørgere fra at øge antallet af arbejdstimer yderligere, kunne afhjælpe kommende mangler på arbejdskraft.
- (14) Der er opnået betydelige fremskridt med gennemførelsen af 2012-henstillingen om innovation og tættere forbindelser mellem videnskabskredse og erhvervslivet. Erhvervspolitikken med fokus på "topsektorer", herunder den sektormæssige tilgang til offentligt-private partnerskaber inden for forskning, innovation og uddannelse ("topsektorer"), er nu i gennemførelsesfasen. Bortset fra sektormæssige innovationspolitikker er det vigtigt at fortsætte horisontale forsknings- og innovationspolitikker og sikre et passende niveau for offentlig finansiering til ikkeøremærket grundforskning.
- (15) Som led i det europæiske semester har Kommissionen gennemført en omfattende analyse af Nederlandenes økonomiske politik. Den har vurderet stabilitetsprogrammet og det nationale reformprogram og fremlagt en dybdegående undersøgelse. Kommissionen har ikke blot taget hensyn til deres relevans for en holdbar finanspolitik og socioøkonomisk politik i Nederlandene, men også til, i hvor høj grad de er i overensstemmelse med EU's regler og retningslinjer, da der er behov for at styrke Den Europæiske Unions samlede økonomiske styring, ved at der fra EU-niveau gives input til kommende nationale beslutninger. Kommissionens henstillinger inden for rammerne af Det Europæiske Semester er afspejlet i henstilling 1-4 nedenfor.

- (16) På baggrund af denne vurdering har Rådet gennemgået Nederlandenes stabilitetsprogram, og Rådets udtalelse⁹ afspejles især i henstilling 1 nedenfor.
- (17) På baggrund af Kommissionens dybdegående undersøgelse og denne vurdering har Rådet gennemgået Nederlandenes nationale reformprogram og stabilitetsprogrammet. Dets henstillinger i henhold til artikel 6 i forordning (EU) nr. 1176/2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer afspejles i henstilling 2 nedenfor.
- (18) Som led i det europæiske semester har Kommissionen også foretaget en analyse af den økonomiske politik i hele euroområdet. På det grundlag har Rådet fremsat specifikke henstillinger til de medlemsstater, der har euroen som valuta. Nederlandene bør også sikre en fuldstændig og rettidig gennemførelse af disse henstillinger,

HENSTILLER, at Nederlandene i perioden 2013-2014 træffer følgende foranstaltninger med henblik på at:

1. Styrke og gennemføre budgetstrategien understøttet af tilstrækkeligt specificerede foranstaltninger for 2014 og derefter for at sikre en rettidig korrektion af det uforholdsmæssige store underskud i 2014 på holdbar vis og sikre den strukturelle tilpasningsindsats, der er præciseret i Rådets henstillinger inden for rammerne af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Bevare udgifter på områder, der er direkte relevante for vækst, f.eks. uddannelse, innovation og forskning. Efter korrektion af det uforholdsmæssigt store underskud fortsætte den strukturelle tilpasningsindsats, som vil sætte Nederlandene i stand til at nå den mellemfristede målsætning i 2015.
2. Styrke foranstaltninger til gradvist at reformere boligmarkedet ved at fremskynde den planlagte begrænsning af fradragsretten for renteudgifter og ved at sikre en mere markedsorienteret prismekanisme på lejemarkedet og i højere grad knytte huslejer til husstandsindkomst i socialt boligbyggeri. Nyt fokus på almennyttige boligselskabers støtte til de husholdninger, der har størst behov.
3. Tilpasse pensionssystemets anden søjle i samråd med arbejdsmarkedets parter for at sikre en passende fordeling af omkostninger og risici inden for og mellem generationerne. Støtte den gradvist højere lovbestemte pensionsalder med foranstaltninger, der øger ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed. Gennemføre den planlagte reform af langtidsplejen for at sikre omkostningseffektivitet og supplere den med yderligere foranstaltninger for at begrænse omkostningsstigningen og sikre holdbarhed.
4. Træffe yderligere foranstaltninger for at fremme arbejdsmarkedsdeltagelsen, navnlig for de personer, der befinder sig i periferien af arbejdsmarkedet. Fortsat mindske de skattemæssige negative incitamenter for sekundære forsørgere, bl.a. gennem en hurtigere udfasning af overdragelige skattegodtgørelser for sekundære forsørgere. Lette overgange på arbejdsmarkedet og takle stivheder på arbejdsmarkedet, bl.a. ved at fremme reformen af lovgivningen om sikkerhed i ansættelsen og arbejdsløshedssystemet.

⁹ I henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1466/97.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*